



# Solidarność

## ZAGŁĘBIA MIEDZIOWEGO

PISMO ZARZĄDU REGIONU ZAGŁĘBIE MIEDZIOWE NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

**Delegaci VI WZD Regionu wybrali ponownie na przewodniczącego Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ Solidarność Bogdana Orłowskiego.**



# Nagrodzony Inspektor

Jan Kosowski, po siedemnastu latach pracy jako społeczny inspektor pracy w Przedsiębiorstwie Budowy Kopalń PeBeKa w Lubinie został uhonorowany niezwykle prestiżową nagrodą im. Haliny Kraheleskiej.

**S**połeczny inspektor pracy to powinien być ktoś kto potrafi się narażać. Czasami kolegom z pracy, a czasami szefom firmy. Inaczej ta robota nie ma sensu – zwykły mawiać Jan Kosowski. O tym, że on sam potrafi się narażać i podjąć niepopularną decyzję w PeBeKa wiedzą niemal wszyscy. Najlepszym dowodem na to stwierdzenie jest fakt, że od 1989 załoga firmy powierza mu tę bardzo ważną funkcję. Ważną, bo często od wiedzy i aktywności społecznego inspektora pracy zależą warunki, w jakich pracują jego koledzy.

– Nasza firma jest specyficzna. Tu trzeba znać nie tylko ogólne przepisy. Ale także bardzo specyficzne rozwiązania prawne dotyczące branży górniczej, budowlanej i metalurgicznej. Ale skoro tyle lat ludzie mnie prawie jednogłośnie wybierają to mają zaufanie, że te wszystkie przepisy znam – mówi Jan Kosowski.

## Zaufanie ponad podziałami

A nie zawsze podczas wyborów społecznego inspektora pracy załoga była tak jednomyślna jak w ostatnich latach. Kosowski – członek Solidarności – na tę funkcję został przed laty rekomendowany właśnie przez ten związek zawodowy. Związkowcy z innych organizacji woleli, by o bezpieczeństwo załogi dbał ktoś z ich członków. Związkowcy w większości firm traktują wybory społecznego inspektora pracy bardzo prestiżowo. Bo to właśnie on ma bardzo duże możliwości oddziaływania na szefów zakładu pracy.

– Ale po latach koledzy z konkurencyjnych związków przekonali się do mojej pracy. Bo ja swoją pracę rozumiem w ten sposób, że występuję w interesie wszystkich pracowników, a nie w interesie związku, którego jestem członkiem – twierdzi laureat nagrody im.



Kraheleskiej. Nagroda ta nie jest pierwszym wyróżnieniem, jakie spotkała za Kosowskiego. Dwukrotnie, w latach 2001 i 2005, został wyróżniony w konkursie na najaktywniejszego inspektora na Dolnym Śląsku. Jest także posiadaczem honorowej odznaki przyznawanej przez Głównego Inspektora Pracy.

## Pod prąd

Nagrody nagrodami, ale sam Kosowski twierdzi, że jego największym zawodowym osiągnięciem jest przycy-

nienie się do poprawy warunków pracy na szybie Lubin wschodni.

– Tam naprawdę było ciężko. Wysoka temperatura, wilgotność barak wentylacji – sprawa była, że praca przeradzała się w koszmar. Kiedy napisałem wniosek do szefów to natychmiast podniósł się raban. Twierdzono, że żeby poprawić ludziom na tym szybie warunki pracy trzeba będzie wstrzymać budowę, że kilkaset osób straci pracę. Nawet zawiązki zawodowe naciskały mnie, żebym ustąpił – opowiada Kosowski. Jednak inspektor Kosowski postawił na swoim. Doprowadził do powołania specjalnej komisji, która potwierdziła jego zarzuty. Firma musiała zareagować.

– Wszystko dobrze się skończyło. Pod ziemią zamontowano takie specjalne urządzenia, które rozwiązały problem. Z pracy nikogo też nie zwolniono – mówi z satysfakcją Jan Kosowski.

Nie mniejszą satysfakcją sprawia mu, że doprowadził w firmie do zakazu palenia. Teraz takie rozwiązania to standard, regulują je nawet ogólne przepisy. Jednak, kiedy Kosowski się zajął tym problemem standardem było palenie przy biurku.

– Wtedy koledzy trochę krzywo na mnie patrzyli, ale dzisiaj widać, że miałem rację – mówi.

Artur Guzicki

## Jan Kosowski

jest pracownikiem Przedsiębiorstwa Budowy Kopalń PeBeKa S.A. w Lubinie. Od 1989 roku jest wybierany na Społecznego Inspektora Pracy.

W 1996 r. został Regionalnym Koordynatorem ds. bhp Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”.

W 1998 r. zainicjował powołanie Klubu Społecznego Inspektora Pracy przy Regionie Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”.

Jan Kosowski był inicjatorem ustanowienia w Regionie konkursu o tytuł najaktywniejszej Komisji Zakładowej w działaniach na rzecz poprawy warunków pracy oraz najaktywniejszego Społecznego Inspektora Pracy.

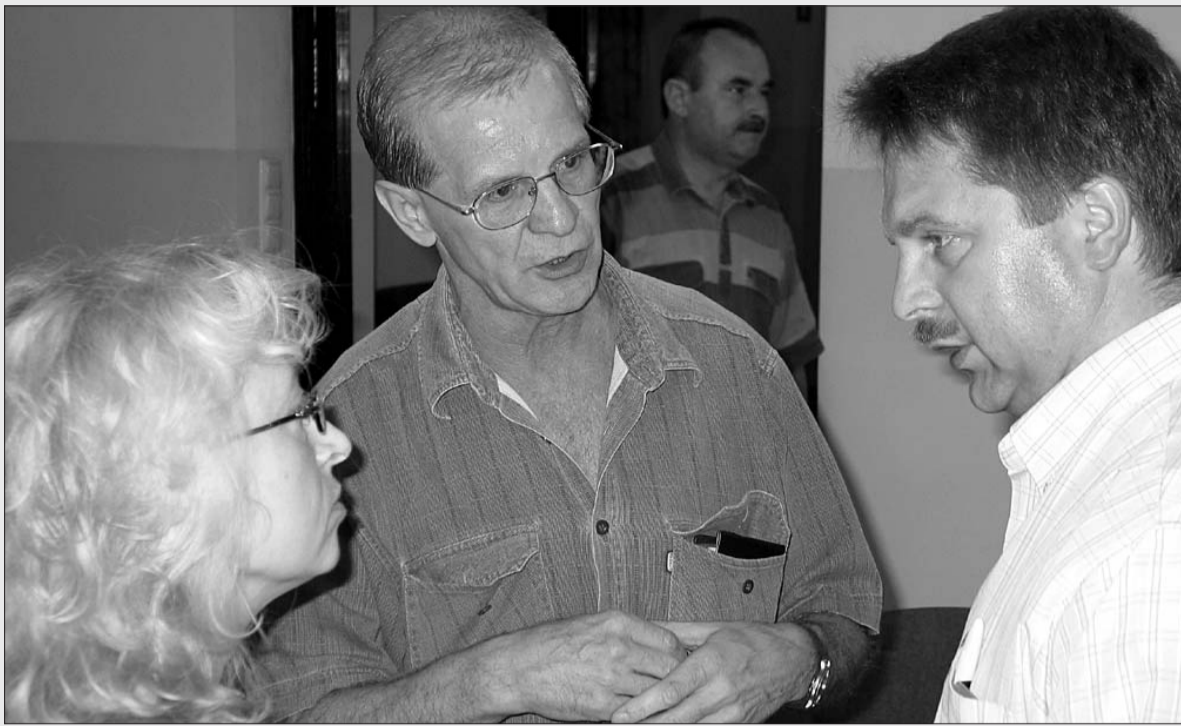
Był inicjatorem i współorganizatorem uroczystych obchodów Światowego Dnia Ofiar Wypadków przy Pracy w Regionie Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”.

## NAGRODY I WYRÓŻNIENIA

Wyróżniony w konkursie na najaktywniejszego Zakładowego Społecznego Inspektora Pracy w 2001 r. i 2005 r. na Dolnym Śląsku, w 1998 r. w konkursie organizowanym przez Komisję

Krajową NSZZ „Solidarność” o tytuł najaktywniejszego Regionalnego koordynatora ds. ochrony środowiska pracy oraz w 2005 r. Odznaką Honorową za Zasługi dla Ochrony Pracy przyznawaną przez Głównego Inspektora Pracy.

## Pierwszy zarząd



Pierwszy Zarząd Regionu obecnej kadencji odbył się 5 lipca. Głównym punktem posiedzenia było określenie składu i wybór prezydium ZR. Przewodniczący Zarządu Bogdan Orłowski zaproponował, żeby prezydium działało w trzyosobowym składzie. Józef Czyczerski zgłosił wniosek o rozszerzenie prezydium do 5 osób. Wniosek Czyczerskiego został poparty przez większość członków Zarządu. Orłowski do składu prezydium zgłosił na zastępcę i skarbnika Jerzego Morawskiego, a na sekretarza Ewę Kosiorowską. Na dwa pozostałe miejsca w prezydium przewodniczący proponuje kandydatów na sierpniowym zarządzie.

W dalszej części Zarząd przyjął stanowisko w sprawie próby zmniejszenia liczby członków Krajowej Komisji Rewizyjnej, w którym czytamy „ZR negatywnie opiniuje propozycję zmniejszenia liczebności członków Krajowej Komisji Rewizyjnej z 16 do 9. Zmiana ta spowoduje zmniejszenie możliwości kontroli władzy wykonawczej i ograniczy reprezentację przedstawicieli regionów we władzy kontrolnej”.

WO

# Najlepsze w Polsce

**Pierwsze miejsce w kraju i wysoką nagrodę pieniężną zdobył czteroosobowy zespół uczennic z I LO w Jaworze w ogólnopolskim konkursie historycznym „Życie religijne w czasach PRL – jednostka, wspólnota, instytucja”, organizowanym przez Fundację Batorego i Ośrodek KARTA.**

Z 297 prac nadesłanych z całej Polski, autorstwa 604 uczniów, jury w składzie Anna Radziwiłł, Zbigniew Gluza, Jacek Kochanowicz, Henryk Samsonowicz i Tomasz Szarota uhonorowało I miejscem pracę Aleksandry Golonki, Marceliny Jakimowicz, Katarzyny Marcisz i Anny Zapotockiej zatytułowaną „Życie religijne jaworzan – bolesna próba rozrachunku przeszłości”. Praca ma charakter badawczy, liczy ponad 100 stron wraz z dokumentacją i zawiera prezentację multimedialną. Jak stwierdziło jury w komunikacie konkursu: „Temat był najtrudniejszym ze wszystkich dotąd wyzwaniami konkursowym; emocjonalnie i intelektualnie mogli mu sprostać, mimo wieku, tylko dojrzały uczestnicy. Konieczne okazało się docieranie do materiałów źródłowych w trudno dostępnych archiwach bądź do świadków, którzy zwykle wykraczali daleko poza krąg osób najbliższych. Trzeba było umieć oddzielić prywatną sferę przeżyć religijnych od zachowań jednostek i wspólnot czy strategii instytucji, które tę sferę w okresie PRL – w warunkach niesprzyjających – chroniły”.

Dużą część opracowania poświęcono jest życiu religijnemu jaworzan w okresie stanu wojennego, roli Kościoła, księży, NSZZ „Solidarność” i przeżycom religijnym osadzonych w więzieniu po manifestacji z 31 sierpnia 1982 r. członków jaworskiej „Solidarności”. Ukazane zostały różne formy represji i szykan wobec nich, ale też elementy udanego oporu oraz jednoczenia się społeczności wiernych wobec reżimu komunistycznego. Dziewczętom udało się zapisać i udokumentować relacje społeczeństwo–władza z perspektywy ludzi wierzących na terenie Jawora i w regionie. Na ten element jury zwróciło szczególną uwagę i było pod jego ogromnym wrażeniem. Podobne zachowania miały miejsce w całej Polsce, stąd należy mieć nadzieję, że praca stanie się przyczynkiem do pogłębionych badań w tym zakresie. Właśnie dlatego jest ona tak ważna dla organizacji związkowej. Jak stwierdziły same laureatki: „Dzięki tej pracy poznałyśmy skrywaną historię Jawora, której opisu nikt wcześniej się nie podjął. Poznałyśmy też wielu wspaniałych ludzi, którzy przyczynili się do powstania naszej pracy. Udowodniłyśmy, że historia jest ciągle żywa i warto ją odkrywać. Przyznana nagroda była dla nas ogromnym zaskoczeniem”.

Stanisław Witek



## Szkolenia

22 czerwca 2006 r., w Jaworze odbyło się szkolenie Rady pracowników. Uczestnikami byli członkowie Związku w: Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko–Własnościowej w Jaworze, Zakładzie Usług Remontowych Sp. z o. o. w Jaworze, Spółdzielni Inwalidów „Improdus” w Jaworze. Podczas szkolenia omówiono ustawę o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji, przedstawiono projekt regulaminu rady pracowników i projekt porozumienia między radą pracowników a pracodawcą. Zajęcia prowadzili Ewa Kosiorowska i Jerzy Morawski.

○○○

Członkowie Organizacji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Spółdzielni Mieszkaniowej „Nadodrże” w Głogowie wzięli udział w szkoleniu Rady pracowników, które odbyło się w Głogowie 23 czerwca br. Szkolenie dotyczyło ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji. Zajęcia prowadzili Ewa Kosiorowska i Jerzy Morawski.

○○○

Członkowie Solidarności z organizacji zakładowych i międzyzakładowych w: Horman Serwis Polska Sp. z o. o. w Polkowicach, ZOZ-ie w Lubinie, Sitechu Spółka z o. o. w Polkowicach, Volkswagene Motor Polska Sp. z o. o. w Polkowicach, Automatyce Miedź Spółka z o. o. w Głogowie, Inovie Sp. z o. o. w Lubinie, ZUW Urbex Sp. z o. o. w Lubinie, Vitbisie Sp. z o. o. w Złotoryi, Biurze Zarządu KGHM Polska Miedź SA w Lubinie, PH-P „Mercus” Sp. z o. o. w Polkowicach, MPWiK Sp. z o. o. w Lubinie, ZGKiM w Rudnej, FUM „Chofum” SA w Chocianowie, real- Sp. z o. o. w Lubinie, Urzędzie Miasta i Gminy w Ścinawie, PKS-ie Lubin SA, MCZ SA w Lubinie, Przedsiębiorstwie Gospodarki Miejskiej Sp. z o. o. w Polkowicach i Miejskim Przedsiębiorstwie Oczyszczania Sp. z o. o. w Lubinie wzięli udział w szkoleniu Rady pracowników. Zajęcia odbyły się 27 czerwca br. w Lubinie. Program szkolenia obejmował m.in. takie zagadnienia jak omówienie ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji, przedstawienie projektu regulaminu rady pracowników i projektu porozumienia między radą pracowników a pracodawcą oraz odpowiedzi na pytania uczestników. Zajęcia przeprowadzili Ewa Kosiorowska i Jerzy Morawski.

EK

## Napoje chłodzące dla pracowników!

Główny inspektor pracy przypomina wszystkim pracodawcom o obowiązku zapewnienia napojów osobom pracującym w wysokiej temperaturze.

Wymóg taki stawia art. 232 Kodeksu pracy, który mówi m.in. że pracodawca jest obowiązany zapewnić pracownikom zatrudnionym w warunkach szczególnie uciążliwych, nieodpłatnie, odpowiednie napoje, jeżeli jest to niezbędne ze względów profilaktycznych. Zgodnie z rozporządzeniem RM z 28 maja 1996 r. w sprawie profilaktycznych posiłków i napojów (Dz. U. nr 60, poz. 279), obowiązek zapewnienia napojów przez pracodawcę dotyczy osób zatrudnionych przy pracach na otwartej przestrzeni, jeśli temperatura otoczenia przekracza 25 stopni C oraz stanowisk, na których temperatura spowodowana warunkami atmosferycznymi przekracza 28 stopni C. Napoje powinny być dostępne dla pracowników w ciągu całej zmiany roboczej i w ilości zaspokajającej ich potrzeby.

W przypadku osób wykonujących prace brudzące na otwartej przestrzeni w wysokiej temperaturze, pozbawionych dostępu do wody bieżącej, pracodawca zobowiązany jest zapewnić do celów higienicznych co najmniej 90 l wody dziennie na każdego pracownika.

Należy również zwrócić uwagę na stan techniczny okien i świetlików, które powinny być wyposażone w odpowiednie urządzenia, np. w żaluzje i rolety, eliminujące nadmierne nasłonecznienie stanowisk pracy. Podstawa prawna: rozporządzenie ministra pracy i polityki społecznej z 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bhp (Dz. U. z 2003 r., nr 169, poz. 1650). Należy też zadbać, aby okna i świetliki były wyposażone w urządzenia pozwalające na ich łatwe i bezpieczne otwieranie z poziomu podłogi oraz w urządzenia pozwalające na utrzymanie otwieranych części w pożądanym położeniu.

Istnieje zakaz pracy dla pracowników młodocianych w pomieszczeniach, w których temperatura powietrza przekracza 30 stopni C, a wilgotność względna powietrza 65%. Podstawa prawna: rozporządzenie RM z 24 sierpnia 2004 r. w sprawie wykazu prac wzbronionych młodocianym i warunków ich zatrudnienia przy niektórych z tych prac.

Nieprzestrzeganie w/w przepisów jest wykroczeniem przeciwko prawom pracownika, zagrożonym grzywną w drodze mandatu w wysokości maksymalnej 1 tysiąca złotych. Inspektor pracy może też skierować wniosek do sądu grodzkiego, który ma prawo ukarać grzywną do 5 tys. zł.

PIP



## ZARZĄD REGIONU



**Bogdan Orłowski** - Przedsiębiorstwo Budowy Kopalń PeBeKa S.A. w Lubinie, przewodniczący Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” drugą kadencję, delegat na Krajowy Zjazd Delegatów i członek Komisji Krajowej od 2002 roku. Od 1992 członek Rady Sekcji Krajowej Górnictwa Rud Miedzi. W latach 1992 - 1996 przewodniczący Regionalnej Komisji Rewizyjnej.



**Jacek Franczuk** - KGHM Polska Miedź S.A. O/Huta Miedzi Głogów. Członek Komisji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” od 1992 roku (zastępca przewodniczącego od 2002). Od 2002 roku delegat na Walne Zebranie Delegatów Regionu Zagłębie Miedziowe.



**Krystyna Marciniowska** - Zarząd Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”. Członek Zarządu Delegatury Dolny Śląsk w Legnicy 1981 roku. Przewodnicząca KZ przy MUSI Piast w Legnicy 1980 - 1981, przewodnicząca KZ przy Zarządzie Regionu w Legnicy od 1998 roku.



**Jerzy Morawski** - Państwowa Straż Pożarna w Legnicy. Delegat na Krajowy Zjazd Delegatów od 1995 roku, delegat na Krajową Sekcję Pożarnictwa 1992 - 1995, delegat na Dolnośląską Sekcję Pożarniczą 2000 - 2006. Delegat na WZDR od 1992 do 2006 i członek Zarządu Regionu (członek prezydium 1992 - 2000, zastępca przewodniczącego od 2000)



**Ewa Grześkowiak** - Sitech sp. z o.o. w Polkowicach. Członek Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Sitech sp. z o.o. od 2000 roku (skarbnik 2002 - 2006, przewodnicząca od 2006).



**Stanisław Miazga** - ZUW URBEX O/Lubin. Członek Rady Sekcji Górnictwa Rud Miedzi od 2002 roku. Członek Zarządu Regionu od 2002. Członek Komisji Zakładowej przy ZG Lubin 1989 - 1991. Przewodniczący KZ przy ZUW Urbex od 2002 roku.



**Ewa Kosiorowska** - Gimnazjum nr 4 w Legnicy. Sekretarz Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” od 1992 roku. Delegat na Krajowy Zjazd Delegatów i członek Komisji Krajowej od 1998 roku. Członek Rady Sekcji Regionalnej Oświaty i Wychowania w Legnicy od 1992 r. do 2006 Członek KZ pracowników Oświaty i Wychowania w Legnicy od 1989.



**Mariola Karwan** - Szkoła Podstawowa nr 4 w Legnicy. Przewodnicząca Sekcji Regionalnej Oświaty i Wychowania od 1998 roku (przewodnicząca od 1998), przewodnicząca Komisji Międzyzakładowej POiW nr 1 w Legnicy od 1998 roku.



**Wojciech Obremski** - Zarząd Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność”. Delegat na Krajowy Zjazd Delegatów od 2002 roku. Członek Krajowej Komisji Rewizyjnej 2002 - 2006. Członek KM przy ZR w latach 1998 - 2006. Delegat na WZD Regionu Dolny Śląsk 1989 - 2002, Członek ZR Zagłębie Miedziowe od 2002 roku.



**Dariusz Dąbrowski** - Volkswagen Motor Polska sp. z o.o. w Polkowicach. Członek Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność” od 2002 roku, przewodniczący Komisja Zakładowej przy Volkswagen Motor Polska od 2000 roku. Delegat i członek Rady Sekcji Krajowej Przemysłu Motoryzacyjnego i jej wiceprzewodniczący.



**Bogdan Kieleczawa** - EnergiaPro Koncern Energetyczny S.A. O/Legnica. Delegat na Krajowy Zjazd Delegatów od 2006 roku. Delegat na Kongres Sekretariatu GiE i delegat na WZD Sekcji Krajowej Energetyki od 1998 roku (od 2006 członek prezydium Sekcji), członek Komisji Zakładowej przy ZE w Legnicy od 1998 roku (przewodniczący od 1998)



**Maria Polakiewicz** - Zakład Poprawczy w Jerzmanicach. Delegat na WZD Regionu od 1992 roku i członek Zarządu Regionu od 1995. Od 1980 roku przewodnicząca KZ przy Zakładzie Poprawczym w Jerzmanicach. Delegat na WZD Sekcji Regionalnej POiW od 2002 roku.



**Józef Czyczerski** - KGHM Polska Miedź S.A. O/ZG Rudna w Polkowicach. Delegat na KZD NSZZ „Solidarność” od 1989 roku, członek Rady Krajowej Komisji Górnictwa Rud Miedzi od 1991 roku. Delegat na WZD Dolny Śląsk, następnie Zagłębie Miedziowe od 1989 roku. Sekretarz (1989 - 1990) KZ przy ZG Rudna a następnie przewodniczący KZ ZG Rudna od 1990 roku.



**Jacek Krawczun** - PKP Cargo Zakład Przewozów Towarowych PKP w Legnicy. Delegat Okręgowej Sekcji Kolejarzy, Przewodniczący Komisji Zakładowej w latach 1998 - 2002.



**Jarosław Polowy** - KGHM Polska Miedź S.A. O/Pol-Miedź-Trans Sp. z o.o. w Lubinie. Członek Komisji Zakładowej od 1998 roku (zastępca przewodniczącego 2002 - 2006).



**Jacek Dziuba** - KGHM Polska Miedź S.A. O/ZG Polkowice Sieroszowice w Kazimierzowie. Członek Komisji Rewizyjnej NSZZ „Solidarność” przy ZG Polkowice - Sieroszowice w latach 2002 - 2004. Członek KZ przy ZG Polkowice - Sieroszowice od 2004 roku. W obecnej kadencji wiceprzewodniczący KZ przy ZG Polkowice - Sieroszowice.



**Andrzej Kulik** - KGHM Polska Miedź S.A. O/ZG Lubin. Delegat na WZD Regionu od 1998 roku. Członek Komisji Międzyzakładowej przy ZG Lubin od 1998 roku (członek prezydium od 2002). Delegat na WZD Sekcji Krajowej Górnictwa Rud Miedzi od 2006 roku.



**Tadeusz Tumilewicz** - KGHM Polska Miedź S.A. O/Huta Miedzi Legnica. Delegat na Krajowy Zjazd Delegatów 1998 - 2006 i członek Komisji Krajowej. Członek Zarządu Regionu od 1994 (przewodniczący 1998 - 2002) Członek KM przy Hucie Miedzi Legnica od 1990.



**Andrzej Woźnica** - Kuźnia Jawor S.A. w Jaworze. Przewodniczący Komisji Międzyzakładowej przy Kuźni Jawor od 2002 roku. Delegat na WZD Regionu od 2002 roku.



**Stanisław Witek** - Szkoła Podstawowa w Paszowicach. Przewodniczący Komisji Międzyzakładowej Pracowników Oświaty i Wychowania w Jaworze od 1991 roku. Delegat na WZD Regionu od 1992 i członek Zarządu Regionu od 2002 roku. Delegat na WZD Sekcji Regionalnej Oświaty od 1992 i członek rady Sekcji jak również jej rzecznik prasowy.



**Piotr Wegner** - Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne Sp. z o.o. w Legnicy. Delegat na WZD Regionu od 1998 roku i członek Zarządu Regionu od 2002 roku. Członek Komisji Zakładowej przy MPK od 1994 roku (zastępca przewodniczącego 1994 - 1998, przewodniczący od 1998 roku).

## REGIONALNA KOMISJA REWIZYJNA



Adam Buszkowski



Krzysztof Danek



Mariusz Drabczyk



Piotr Motyliński



Dariusz Pająk

# Świeccy, a Ewangelizacja

Świeccy w Kościele – Christifideles laici cz III



„Życ tak jak by Bóg nie istniał” – oto dewiza której hołduje współczesny człowiek, szczególnie z krajów tzw. Pierwszego Świata. Ojciec Święty Jan Paweł II wyraża obawy, że zubożenie religijne i zupełny brak odniesienia w życiu praktycznym do Boga jest zjawiskiem bardziej nawet niepokojącym niż nieskrywany ateizm. Ograniczanie religijności jedynie do kilku obrzędów (święcenie pokarmów, Pasterka...) powoduje, że wiara stopniowo traci znaczenie w tak ważnych dziedzinach ludzkiego życia jak narodziny, śmierć czy cierpienie. Bywa oczywiście tak, że są regiony świata, w których religia jest żywa. Trzeba jednak wiedzieć, że poddawana jest ona różnym naciskom i procesom laicyzującym. Każdy wierny powinien zdawać sobie sprawę z wielkiego, moralnego i duchowego dziedzictwa, jakie niesie religia.

Wiedza ta jest niezbędna do tego, by skutecznie bronić się przed niesprawiedliwymi atakami, unikać zagrożeń takich jak: sekty czy sekularyzacja. Wiedza ta potrzebna jest także, a może przede wszystkim po to, by umiejętnie i z sukcesem krzewić naukę Jezusa Chrystusa. To zadanie musi postawić przed sobą każdy świecki wierny. Konieczne jest, aby uniknąć rozdziewki między Ewangelią a codziennym życiem: w pracy, na polu społecznym, w czasie odpoczynku. Co więcej, Ewangelia powinna być wręcz natchnieniem dla zwyczajnego, powszedniego życia. Papież nawołuje do otwarcia drzwi Chrystusowi, wie bowiem, że tylko Chrystus ma słowa życia. Człowiek bywa niepewny sensu swego życia, czasem jest w rozpacz, a Bóg może być jego jedynym ratunkiem i nie wolno lekko myślnie pozbawiać ludzi tej możliwości. Wszędzie istnieje potrzeba odbudowania chrześcijańskiej tkanki społecznej, konieczne jest więc odtworzenie wspólnot kościelnych a także systematyczna katechizacja.

## Prawo do życia, godności i wzywania imienia Pańskiego

Wątkiem, do którego nieustannie powraca Ojciec Święty jest prawo do

życia. Podstawowe nauczanie Kościoła w tej kwestii nie zmienia się od lat. Każdy, czy słaby, czy silny, bogaty, czy biedny ma prawo do życia. Papież cytuje tu postanowienia Soboru Watykańskiego II o tym, że wszystko, co godzi w samo życie – jak wszelkiego rodzaju zabójstwa, spędzanie płodu, eutanazja, samobójstwa – jest haniebne i zakaza cywilizacją ludzką. Podobnie hańbi ludzkość wszystko to, co ubliża godności człowieka: nieludzkie warunki życia, arbitralne aresztowania, deportacje, niewolnictwo, prostytutka, handel kobietami i młodzieżą a także nieludzkie warunki pracy, gdzie pracownik traktowany jest jak zwykłe narzędzie zysku.

Jan Paweł II wskazuje również, że katolicy spełniają ważną rolę uczestnicząc w rozwiązywaniu nowych problemów bioetyki. Uwrażliwiają na możliwości i niebezpieczeństwa wynikające z rozwoju medycyny, biologii czy genetyki a także z postępu technologicznego. „Przyjmując z miłością i wielkodusznie każde ludzkie życie, zwłaszcza wtedy, gdy jest ono wątłe lub chore, Kościół realizuje zasadniczy wymiar swego posłannictwa, tym bardziej potrzebnego im bardziej dochodzi do głosu Kultura Śmierci. Kościół wierzy bowiem, że życie ludzkie nawet gdy słabe i cierpiące jest zawsze wspaniałym darem Bożej dobroci.” „W Bogu żyjemy, poruszamy się i jesteśmy” – przypomina słowa z Dziejów Apostolskich Papież. Każdy kto wierzy w tę prawdę ma prawo do jej głoszenia oraz poszanowania. Co więcej, konsekwencjami wiary mogą być różnorodne decyzje podejmowane w życiu indywidualnym i wspólnotowym, decyzje te powinny być szanowane. To właśnie jest wolność sumienia, i wolność religijna.

Jan Paweł II uważa, że „wolność religijna, niezbywalny wymóg godności człowieka, leży u podstaw wszystkich praw ludzkich, a więc jest niezbywalnym czynnikiem dobra osoby i całego społeczeństwa, jak również osobistej realizacji każdego.” Każdy też powinien się głośno upominać o tę wolność i nie zapominać o tych, którzy z wolności sumienia nie

mogą korzystać lub są szykanowani za okazywanie swych uczuć religijnych. Wszyscy jesteśmy winni podziw i wdzięczność tym, naszym braciom świeckim, „którzy żyją jako świadkowie wiary, w jedności ze Stolicą Apostolską mimo ograniczenia ich wolności i pozbawienia posługi kapłańskiej. Ryzykując wszystko, nawet własne życie, świeccy dają w ten sposób świadectwo jednej z najistotniejszych właściwości Kościoła: Kościół Boży rodzi się z łaski Bożej, co w sposób najbardziej wzniosły wyraża się w męczeństwie.”

## Świeccy a polityka

„Aby ożywić duchem chrześcijańskim doczesną rzeczywistość świeccy nie powinni uchylać się od uczestniczenia w polityce.” Jako politykę należy tu rozumieć wszelką działalność publiczną, społeczną, prawodawczą zmierzającą do osiągnięcia dobra wspólnego. Oczywiście chrześcijanin nie może być obojętny na różnorodne oskarżenia o karierowiczostwo, korupcję, egoizm, czy kult władzy kierowane pod adresem członków parlamentu, rządu czy partii politycznych. Nie może to być jednak usprawiedliwieniem dla nieobecności chrześcijan w polityce. Ponieważ rozpowszechniony jest pogląd, że polityka jest terenem moralnego zagrożenia Ojciec Święty wskazuje kilka warunków, pod jakimi można a nawet należy uprawiać politykę.

1. Dobro Wspólne, dobro wszystkich ludzi i całego człowieka – oto podstawowe kryterium uprawiania polityki

2. Duch Służby musi ożywić i być podstawą władzy politycznej „gdyż tylko on w połączeniu z kompetencją i skutecznością działania decyduje o tym, czy poczynania polityków są <jawne> i <czyste>, zgodne z tym, czego – zresztą słusznie – ludzie od nich wymagają. Pobudza to do otwartej walki i zdecydowanego przewycięzania takich pokus, jak nieuczciwość, kłamstwo, wykorzystywanie dóbr publicznych do wzbogacania niewielkiej grupy osób lub w celu zdobycia popleczników, stosowanie dwuznacznych lub niedozwolonych środków dla zdobycia,

utrzymania bądź powiększenia władzy za wszelką cenę”.

3. Sprawiedliwość, jej obrona i promocja powinny być stałym kierunkiem polityki.

4. Solidarność jest stylem oraz narzędziem polityki. Wszyscy jesteśmy odbiorcami polityki i jej aktorami a Solidarność jest mocną i stałą wolą angażowania się na rzecz dobra wspólnego. „Wszyscy bowiem jesteśmy naprawdę odpowiedzialni za wszystkich”. Solidarność jest drogą do pokoju i rozwoju.

5. Autonomia Rzeczywistości Ziemskiej jest niewątpliwie ważna dla właściwego prowadzenia polityki. Trzeba rozróżniać to, co czynią wierni we własnym imieniu jako obywatele kierujący się głosem chrześcijańskiego sumienia od tego, co czynią wraz ze swymi pasterzami w imieniu Kościoła. Pasterze i wspólnoty chrześcijańskie stoją na straży transcendentnego wymiaru osoby ludzkiej, nie utożsamiając się z żadną wspólnotą polityczną stanowią wsparcie dla tych świeckich, którzy zadają sobie trud poznania społecznej nauki Kościoła Katolickiego, starają się wprowadzać jej zasady w życie, preferując opcje na rzecz ubogich oraz prosty styl życia.

## Świeccy w życiu gospodarczo-społecznym

„W kontekście radykalnych przemian zachodzących w świecie gospodarki i pracy świeccy muszą przede wszystkim angażować się w rozwiązywanie bardzo poważnych problemów rosnącego bezrobocia, walczyć o jak najszybsze położenie kresu licznym nieprawościom wynikającym z niewłaściwej organizacji pracy, zabiegać o to by miejsce pracy stało się miejscem wspólnoty osób cieszących się poszanowaniem ich podmiotowości prawa do uczestnictwa, walczyć o rozwój nowej solidarności pomiędzy tymi, którzy uczestniczą we wspólnej pracy oraz o stworzenie nowego typu przedsiębiorstw, o zrewidowanie systemów handlowych finansowych, a także o zmianę systemu wymiany technologicznej. W tym celu świeccy muszą wykonywać swoją pracę z zawodową

kompetencją, uczciwością i w duchu chrześcijańskim, traktując ją jako drogę do osobistego uświęcania.”

## Świeccy a kultura

W obrębie kultury i poprzez kulturę wiara chrześcijańska staje się historyczną i tworzy historię. Chrześcijanie powinni zatem uczestniczyć wszędzie tam, gdzie będą mogli mieć wpływ na jakość i poziom kultury. Jan Paweł II ma tu na myśli szkoły, uniwersytety, ośrodki badań naukowych, środowiska twórczości artystycznej, i humanistycznej refleksji. Świeccy winni wykorzystywać swą twórczą inteligencję nie tylko po to, by oczyszczać kulturę ze zgubnych naleciałości, ale także po to, by wzbogacać ją poprzez oryginalne bogactwo Ewangelii i wiary chrześcijańskiej. W ten sposób Kościół, ta wspólnota laikatu i pasterzy może pobudzać i nakłaniać do kultury życia osobistego i społecznego, i działalnością swoją wychowuje człowieka do wewnętrznej wolności.

Innym ważnym polem działalności świeckich związanej z kulturą są środki masowego przekazu. Jego Świątobliwość wskazuje jak należy wykorzystywać massmedia dla pożytku publicznego. „W posługiwaniu się środkami przekazu oraz w ich odbiorze należy pilnie zatroszczyć się z jednej strony o czynne wychowanie zmysłu krytycznego ożywianego umiłowania prawdy, z drugiej – o podejmowanie obrony wolności i poszanowania godności osoby; należy również popierać autentyczną kulturę poszczególnych narodów, zdecydowanie i z odwagą przeciwstawiając wszelkim formom monopolizacji i manipulowania. Jednak duszpasterska odpowiedzialność świeckich nie kończy się na podejmowaniu wyżej wymienionych działań obronnych. Na wszystkich drogach świata, a więc także na jego wielkich arteriach, jakimi są prasa, film, radio, telewizja i teatr, musi być głoszone zbawcze słowo Ewangelii.”

Agnieszka Rurak-Żeleźny

# Porady Prawne

## Renta wyrównawcza

Na wstępie należy wyjaśnić, że podstawę prawną dochodzenia renty wyrównawczej stanowią przepisy Kodeksu Cywilnego (art. 444 § KC) a nie przepisy Kodeksu Pracy.

Zgodnie z treścią art. 444 § 2 Kodeksu Cywilnego jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej (m. innymi na skutek wypadku przy pracy) albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość może on żądać od zobowiązanego (m. innymi byłego pracodawcy) naprawienia szkody odpowiedniej renty.

Renta wyrównawcza według art. 444 § 2 KC wyrównuje szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym, która wynika z utraty zdolności do pracy a ściślej z braku możliwości uzyskania dochodów

skutkiem utraty bądź ograniczenia zdolności do pracy.

Metodyka wyliczania tej renty polega na przyjęciu hipotezy, że gdyby nie wypadek do poszkodowany dalej pracował na określonym stanowisku i osiągałby nadal dochody z zatrudnienia.

Z drugiej strony bierze się pod uwagę dochody jakie poszkodowany uzyskuje a w przypadku gdy jest całkowicie niezdolny do pracy zarobki jakie może uzyskać przy wykorzystaniu posiadanej zdolności do pracy. Chodzi tu również o hipotetyczne zarobki, gdy nie pracuje lub nie chce pracować.

Gdyby po prawidłowych ustaleniach okazało się, że osoba starająca się o rentę pozostaje w zatrudnieniu to dochody te należałoby dodać do uzyskiwanych z renty wypadkowej i porównać z możliwymi do uzyskania na stanowisku

pracy, które ta osoba zajmowałaby gdyby nie wypadek.

Renta przysługująca poszkodowanemu, który zachował częściową zdolność do pracy powinna odpowiadać różnicy między zarobkami jakie mógłby osiągnąć, gdyby nie uległ wypadkowi o sumę renty inwalidzkiej i wynagrodzenia jakie w konkretnych warunkach jest w stanie uzyskać przy wykorzystaniu swej uszczupionej zdolności do pracy.

Należy przy tym podkreślić, że bierna postawa osoby ubiegającej się o rentę wyrównawczą w zakresie poszukiwania pracy może mieć wpływ na wysokość renty wyrównawczej.

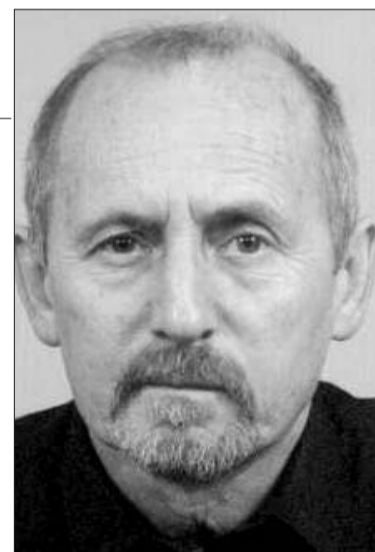
Z praktyki sądowej można potwierdzić, że Sąd rozpatrujący sprawę o przyznanie renty wyrównawczej pyta osobę żądającą takiej renty jakie starania podejmowała w kierunku znalezienia pracy i

często żąda potwierdzenia tego przez Urząd Pracy.

Niżej zacytuję dwa Orzeczenia Sądu Najwyższego dotyczących tej problematyki:

– Jeżeli wypadek przy pracy nie spowodował całkowitej niezdolności do pracy a jedynie ograniczenie możliwości zarobkowych pracownika podstawą ustalenia wysokości renty wyrównawczej (art. 444 § 2 KC) stanowi wysokość spodziewanego wynagrodzenia pomniejszonego o wynagrodzenie, które pracownik może uzyskać wykorzystując ograniczoną zdolność do pracy, bez względu na aktualną sytuację na rynku pracy. (Wyrok SN z 7. II. 2006 I UK 301/05).

– Cywilnoprawne roszczenia wyrównawcze pracownika poszkodowanego w wypadku przy pracy przedawniają się z upływem



lat dziesięciu, gdy wypadek pozostaje w związku z zaniechaniem wykonywania obowiązków pracodawcy, które nosi znamion występku (art. 442 § 2 KC). (Wyrok SN z 25. I. 2002 UKN 797/00).

Opracował Edward Chmiel

**UCHWAŁA NR 1****ws. liczebności Zarządu Regionu  
w kadencji 2006 - 2010**

VI Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Zagłębie Miedziowe ustala na podstawie (92 ust. 2 Ordynacji Wyborczej NSZZ „Solidarność”, że Zarząd Regionu w kadencji 2006 - 2010 będzie liczył 21 członków, z przewodniczącym.

**UCHWAŁA NR 2****ws. liczebności Prezydium Zarządu Regionu  
w kadencji 2006 - 2010**

VI Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Zagłębie Miedziowe na podstawie (110 ust. 2 Ordynacji Wyborczej NSZZ „Solidarność” upoważnia Zarząd Regionu do ustalenia liczebności Prezydium Zarządu Regionu.

**UCHWAŁA NR 3****ws. liczebności Regionalnej Komisji  
Rewizyjnej**

VI Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Zagłębie Miedziowe ustala na podstawie (92 ust. 2 Ordynacji Wyborczej NSZZ „Solidarność”, że Regionalna Komisja Rewizyjna w kadencji 2006 - 2010 będzie liczyła 5 członków.

**UCHWAŁA NR 4****ws. sesji zwyczajnych VI Walnego Zebrania  
Delegatów**

VI Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Zagłębie Miedziowe postanawia, że sesja zwyczajna VI Walnego Zebrania Delegatów w kadencji 2006 - 2010 odbędzie się w 2008 roku.

**UCHWAŁA NR 5****ws. tworzenia list rezerwowych przy wyborach  
delegatów na KZD**

VI Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Zagłębie Miedziowe postanawia, że na liście rezerwowej delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów, znajdują się ci kandydaci, którzy uzyskają w ostatniej turze wyborów delegatów na KZD ponad połowę głosów ważnych, lecz nie znajdują się na miejscach mandatowych.

**UCHWAŁA NR 6****ws. podniesienia nakładów na oświatę**

VI Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Zagłębie Miedziowe zobowiązuje delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” do zgłoszenia na XX KZD postulatu podniesienia nakładów na oświatę do wysokości co najmniej 5% PKB.

**UCHWAŁA NR 7****ws. przywrócenia placówkom  
opiekuńczo-wychowawczym warunków pracy  
i płacy obowiązujących w prawie oświatowym**

VI Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Zagłębie Miedziowe zobowiązuje delegatów na Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” do zgłoszenia na XX KZD wniosku o przywrócenie placówkom oświatowo-wychowawczym warunków pracy i płacy obowiązujących w ustawie o systemie oświaty i Karcie Nauczyciela.

**UCHWAŁA NR 8****ws. opracowania strategii odtworzenia  
szkolnictwa zawodowego adekwatnego  
do potrzeb KGHM Polska Miedź SA**

VI Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Zagłębie Miedziowe zobowiązuje Zarząd Regionu do podjęcia współpracy z Zarządem KGHM Polska Miedź SA celem opracowania wdrożenia strategii odtworzenia, na bazie Zespołu Szkół Zawodowych i Ogólnokształcących w Lubinie lub Centrum Kształcenia Ustawicznego szkolnictwa zawodowego adekwatnego do potrzeb KGHM.

# VI Walne Zebranie „Solidarność” Regionu



**Msza święta, inaugurująca każde ważne spotkanie związku, tym razem poświęcona była 50. rocznicy wydarzeń poznańskich, ich ofiarom. Odprawił ją w legnickiej katedrze ksiądz Marian Kopko, regionalny duszpasterz NSZZ „S”. Do tamtych, tak ważnych wydarzeń dla naszej historii, nawiązał – w wystąpieniu otwierającym obrady – jeden z gości VI Walnego Zebrania Delegatów NSZZ „Solidarność” Zagłębia Miedziowego Jerzy Langer, wiceszef Komisji Krajowej. Wśród pozostałych osób zaproszonych znajdowała się trójka posłów z PiS wywodzących się z „Solidarności”.**

**B**ogdan Orłowski, ustępujący przewodniczący Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe, prezentując sprawozdanie Zarządu, mówił m.in. o oszczędnościach finansowych i dyscyplinie finansowej. Za jedną z ważniejszych kwestii dla związku uznano zwiększenie jego liczebności. Zarząd widział w tym dużą rolę lokalnych mediów: telewizji kablowej radia i prasy. Poprzez nie propagował swe działania, inicjatywy. I tak np. po zamieszczeniu w lokalnej kablówce informacji o uruchomieniu bezpłatnych porad prawnych, jednym z pierwszych klientów był członek OPZZ. „Może już się do nas przepisał” – konkluduje dziś Orłowski. Istotnie medialne to także własny miesięcznik „Solidarność Zagłębia Miedziowego”. Region zrzesza ponad 15 tysięcy członków, co przy 212 tysiącach pracujących plasuje go na drugim miejscu w kraju, gdy chodzi o przynależność do związku. W sprawozdaniu wymienia się najlepsze zakładowe i międzyzakładowe organizacje związkowe. Jak np. ta w zakładach Volkswagena w Polkowicach, gdzie przy trudnym, bo zagranicznym pracodawcy, spośród 1100-osobowej załogi do związku należy 800 pracowników. A w PKP Cargo – gdzie ostatnio przeszła do „Solidarności” inna organizacja – należy połowa załogi. Ustępujące władze wspiera 85 głosów na 115 delegatów. Lista kandydatów na nowego przewodniczącego nie jest długa, jest na niej tylko jeden kandydat, Bogdan Orłowski. Jego przemówienie wyborcze nie jest długie, powraca w nim m.in., wątek promocji związku, zwiększenia liczby

członków. Ma nadzieję na większą skuteczność działań, podkreśla: „przestaliśmy bywać na salonach, dziś naszym salonem jest komisja zakładowa.”

Kandydat zyskuje 84 głosy. O blisko połowę zmienia się skład Zarządu Regionu.

Przewodniczący Zarządu Regionu na kadencję 2006 – 2010, pytany w kuluarach obrad, czym pragnąłby odróżnić nadchodzące cztery lata od minionych, przyznaje, iż – co do samego regionu – najbardziej zależy mu na zwiększeniu aktywności organizacji zakładowych. Aktywność ta, w sposób oczywisty, musi zaowocować zwiększeniem liczebności szeregów związkowców. Natomiast w działalności szerszej, na szczeblu Komisji Krajowej, za najważniejsze uważa wspieranie nacisków na polityków, by zmusić ich do spowodowania ustawowego ograniczenia możliwości samozatrudnienia pracowników, oraz – również ustawowo – zmniejszenia możliwości zatrudniania na czas określony.

Dyskusja odbywała się w przerwach pomiędzy sprawnie zresztą biegnącymi wyborami, pomimo panującego za oknem upału, przebiega bardzo spokojnie. Tu mają okazję do zabrania głosu obecni na sali goście. I tak np. posłanka PiS Elżbieta Witek zgłasza w swoim i kolegów – posłów imieniu gotowość służenia w sejmie sprawom związku „Solidarność”. Zastępca przewodniczącego Komisji krajowej Jerzy Langer, szeroko omawia prace Krajówki, a informacji tych nigdy nie za dużo. Duże zainteresowanie delegatów wywołuje temat rad pracowników. Prelegent uważa, że obowiązkiem „Solidarności” jest odpowiednie przygotowanie kadr związkowych do

tych rad – szczególnie w tych zakładach, w których nie ma jeszcze organizacji związkowej. „Solidarność” widzi w działaniach szkoleniowych na rzecz rad ogromną szansę promocyjną. Wiceprzewodniczący Komisji Krajowej informuje także, że na przestrzeni ostatnich pięciu lat wydajność pracy polskiego pracownika wzrosła w kraju o 30%, przy jednoczesnym wzroście wynagrodzeń zaledwie o 7%. W Unii wzrost ten jest proporcjonalny, i o tę proporcjonalność walczy Komisja Krajowa. Sporo się mówi o szkoleniach, w tym regionie akurat bardzo licznie przeprowadzanych. Licznie i liczebnie, i ten ostatni fakt jest ważny, gdy się pamięta o problemach innych regionów.

Wśród uchwał podejmowanych w trakcie WZD zwracam uwagę na tę dotyczącą szkolnictwa zawodowego, tak zaniedbanego w skali całego kraju. Wspomniana uchwała zobowiązuje nowe władze regionu do podjęcia współpracy z Zarządem KGHM dla odtworzenia tego szkolnictwa.

Ponadto nowe władze regionu zostały zobowiązane do wspólnego z Towarzystwem Pamięci Ofiar „Lubina '82”, przygotowania obchodów 25. rocznicy wydarzeń 31 sierpnia 1982 roku. Zebrani stwierdzają: „Jako członkowie NSZZ „Solidarność” nie możemy dopuścić do zapomnienia o tamtych tragicznych dniach i śmierci naszych kolegów”.

Uczestnicy zebrania ogłaszają także apel do parlamentarzystów Rzeczypospolitej o „przyjęcie w jak najszybszym czasie ustawy dekomunizacyjnej umożliwiającej odcięcie się od spuścizny PRL-u.”

**Grzegorz Eberhardt**  
Tygodnik Solidarność

# Delegatów NSZZ Zagłębie Miedziowe



## UCHWAŁA NR 9

### ws. przywrócenia dawnej struktury KGHM

VI Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Zagłębie Miedziowe wyraża swoją dezaprobatę wobec procesu restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych w latach 1990 - 2006.

Największe koszty społeczne i finansowe tego procesu ponieśli pracownicy szeregowi, płacąc za to zmniejszeniem realnych wynagrodzeń, a nawet utratą pracy.

VI Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Zagłębie Miedziowe zobowiązuje Zarząd Regionu do podjęcia wszelkich starań wspierających działania pracowników i organizacji związkowych, które dążą do odwrócenia tych szkodliwych zjawisk. Szczególne wsparcie należy udzielić pracownikom firm, które powstały na bazie majątku KGHM Polska Miedź SA i które domagają się ponownego włączenia w strukturę KGHM PM SA.

## STANOWISKO

### ws. obrony miejsc pracy i godziwych wynagrodzeń

Delegaci VI Walnego Zebrania Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Zagłębie Miedziowe upoważniają nowo wybrane władze Związku do zdecydowanych działań w obronie miejsc pracy i godziwych wynagrodzeń.

Nie ma i nie może być naszej zgody na nieuczciwe i bezkarne dorabianie się jednych kosztem drugich, o czym tak pięknie mówił Jan Paweł II.

## APEL NR 1

### ws. powołania komitetu honorowego obchodów 25-tej rocznicy wydarzeń lubińskich

VI Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Zagłębie Miedziowe apeluje do nowo wybranych władz Regionu Zagłębie Miedziowe o wspólne z Towarzystwem Pamięci Ofiar Lubina’82 przygotowanie obchodów 25-tej rocznicy wydarzeń lubińskich, która przypada 31 sierpnia 2007 r.

Jako członkowie NSZZ „Solidarność” nie możemy dopuścić do zapomnienia o tamtych tragicznych dniach i śmierci naszych kolegów.

## APEL NR 2

### ws. przyjęcia ustawy dekomunizacyjnej

VI Walne Zebranie Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Zagłębie Miedziowe apeluje do parlamentarzystów Rzeczypospolitej Polskiej o przyjęcie, w jak najkrótszym czasie, ustawy dekomunizacyjnej umożliwiającej odcięcie się od spuścizny PRL-u.

## UCHWAŁA KOŃCOWA

Uczestnicy sesji sprawozdawczo-wyborczej VI Walnego Zebrania Delegatów NSZZ „Solidarność” Regionu Zagłębie Miedziowe składa podziękowania dyrektorowi i Liceum Ogólnokształcącego w Legnicy Pani Halinie Tamiolce za gościnę, a pracownikom szkoły za zapewnienie obsługi technicznej i pomoc w sprawnym przeprowadzeniu naszej sesji.

## Delegaci na Krajowy Zjazd Delegatów

- Józef Cyczerski
- Dariusz Dąbrowski
- Bogdan Kieleczawa
- Ewa Kosiorowska
- Jerzy Morawski
- Wojciech Obremski
- Bogdan Orłowski
- Bogusław Szarek